

Canetencs amb empenta i que han deixat empremta

El tenor Enric Mas Bosch

(* Canet de Mar 7/3/1919 + Argentona 13/10/2008)

Xavier Mas Gibert

L'Enric Mas en la memòria. Un dels meus primers records de la figura del tenor Enric Mas, deu ser del 8 de desembre de l'any 1947.

Cada any per aquesta data els antics alumnes del Col·legi Yglésias, celebraven la festa anual de la seva associació, la qual coincidia amb la festa de la Immaculada. Aquesta mena de festes servien perquè els Maristes poguessin exhibir públicament el seu treball amb els alumnes més destacats i és clar, sempre eren els que tenien més habilitat per recitar i, no cal dir que, quan més jove era l'alumne més prestigi adquiria l'escola amb l'exhibició de les seves facultats. En aquell temps es parlava molt de "facultats" de "qualitats", dues paraules que estan molt de baixa en el lèxic actual. Aquell mateix any, en un dels programes d'aquelles festes que guardava l'Enric Mas i que m'ha facilitat la M. Rosa, la seva filla, hi consta com a recitador l'alumne J. Mas, jo mateix, i avui encara em fa il·lusió i fins i tot recordo el que vaig recitar. Era una poesia del llibre de lectura que començava: *Soñé que era corderillo escapado del redil/ y el lobo me perseguía, siempre, siempre en pos de mí/ Y dejaba entre las zarzas tinto en sangre mi vellón/ y crecían mis angustias y era inmensa mi aflicción*. Aquí se m'estronca la memòria i només recordo que al final jo cridava: *¡Madre mía sálvame!! y desperté entre sus brazos palpitando de placer*.

Ja veieu quina cursileria hi ha en la meua primera memòria i ja us podeu imaginar com immensament avorrides eren aquestes exhibicions infantils. No tot era així però, perquè després venien els plats forts: una obra de teatre generalment còmica (invariablement en castellà), a càrrec d'antics alumnes de la vila i, el moment àlgid era un *fin de*



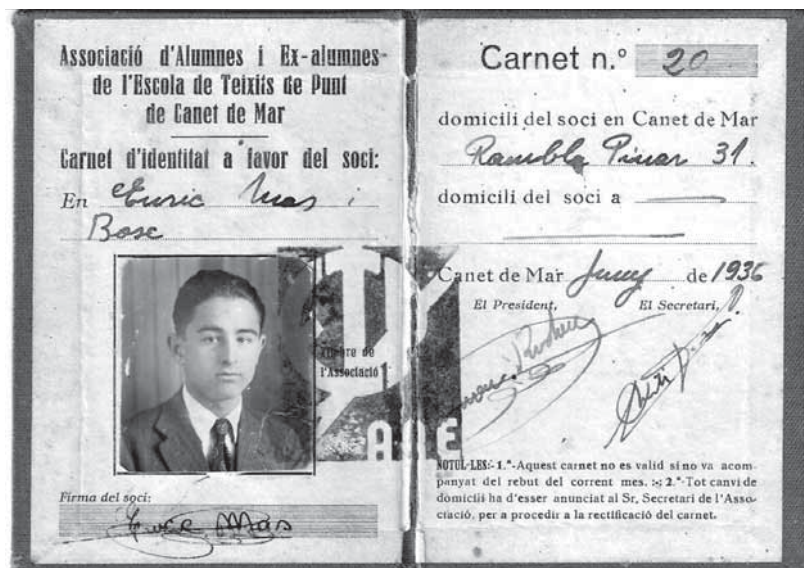
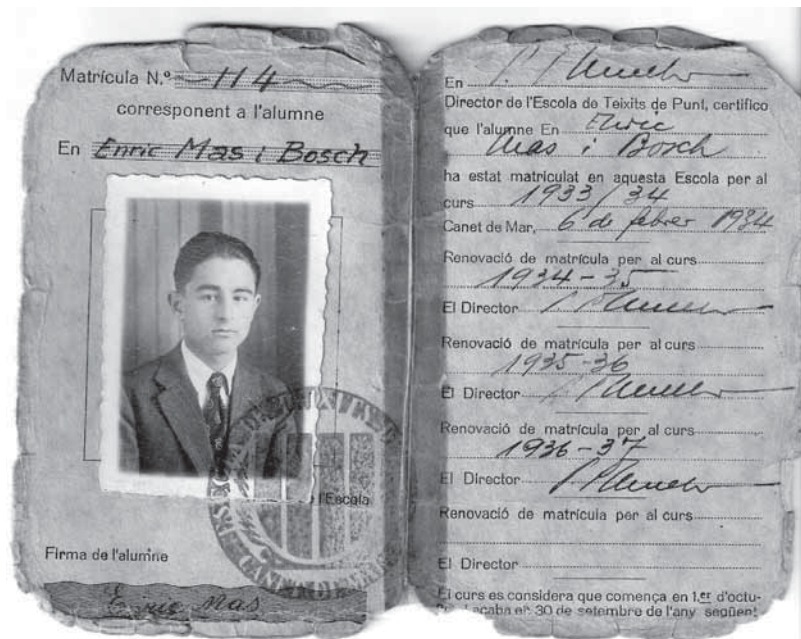
Debut d'Enric Mas a la Sala Mercè Capcir de Barcelona

fiesta musical en el qual cantaven algunes de les primeres veus solistes del poble. La memòria es mala consellera però, jo diria que la primera vegada que vaig sentir cantar l'Enric Mas va ser "Santa Lucia", una de les napolitanes més famoses del

repertori de tenor. També molt de primera hora recordo haver-li sentit i ben aviat també, "La serenata" de Tosselli que, tot i la poca edat, devia impressionar-me molt perquè, encara és hora que, quan la sento, l'Enric Mas em ve a la memòria. Crec



que les napolitanes era un repertori que li anava molt bé. També m'ha quedat el seu "Panis Angelicus" de Cèsar Franck. Cantant sarsuela espanyola li recordo sobretot la romança de "La flor roja" de Los Gavilanes i el duo final de Luisa Fernanda amb Maria Pujades. També sóc deutor seu de les primeres àries de tenor d'òpera italiana: "O paradiso" de L'Africana de Meyerbeer, "Che gelida manina" de La Bohème i especialment l'ària "m'appari tutt'amor" de Marta de Friedrich Flotow per la qual sento un agraïment especial. Aquestes devien ser les meves primeres emocions estètiques perquè no les he oblidat mai. També li recordo una Marina a Arenys de Munt en la qual, tan el tenor (l'Enric Mas), com el baix (Joan Dulsat), eren canetencs i al costat nostre hi havia una noia que plorava d'emoció quan (el tenor) Jorge que s'estima boja ment Marina (la soprano) que també està enamorada d'ell, per un malentès creu que ho està d'en Pasqual. També devia ser la primera vegada que vaig veure aquesta mena devessalls emocionals entre el públic d'un teatre. Aquests són els meus records personalíssims d'aquest canetenc al qual, en part segurament, li dec la meua afeció a la música, especialment la lírica. Aquesta activitat crec que va ser important en diversos sentits, però destacaria especialment que ho va ser el fet de posar la lírica a l'abast de tothom. Actualment, qui més qui menys disposa d'un equip de música, i sinó es fa baixar per Internet qualsevol mena de música a càrrec de les primeres figures del món. En aquell temps però, van ser els afeccionats com l'Enric Mas, els que van fer una autèntica tasca de divulgació i popularització musical i el mateix podrien dir dels afeccionats al teatre. Malgrat que no eren professionals, les seves actuacions moltes vegades assolien un grau de qualitat i sobretot d'emotivitat que no tindrà mai la música enllaunada. A més a més, aquells esforçats cantants eren mestres de la improvisació, havien de cantar sempre que se'ls ho demanava i a qualsevol lloc: als locals d'acústica nul·la o deficient (els únics que hi havia en la majoria dels teatres dels pobles), a les esglésies i, el pitjor de tot, a l'aire lliure. Abans de començar a cantar mai no podien fer una cosa tan elemental com escalfar la veu. Moltes vegades no hi havia ni un trist piano per acompanyar-los i llavors havien de cantar a cappella. Només excepcionalment alguns arribaven a cantar amb orquestra. Moltes vegades l'excés de proximitat feia que els seus mèrits s'avaluessin a la



Carnet d'estudiant d'alumne i exalumne de l'Escola de Teixits de Punt de Canet

baixa. A vegades he pensat com hauria resultat poder sentir-los en les condicions òptimes en què ara canten els famosos: bona acústica, suport musical a gran orquestra i amb un bon director al davant. Segurament hauríem tingut una autèntica sorpresa. No parlo pas de tots naturalment, sinó dels que tenien la solvència necessària entre els quals hi hauria hagut l'Enric Mas, evidentment.

Dissortadament, de cap dels nostres cantants solistes no ens ha quedat ni una gravació acceptable, de l'Enric Mas tampoc. Les poques que hi ha són gairebé inaudibles, la tècnica no hi va ser a temps. A mi això em produeix autèntica recança, perquè, aquestes veus i aquests cantants estan, no solament en el fons de la meua memòria musical, sinó que són el meu primer contacte amb la música. De no ser per ells, per l'orfeó i la música que s'escoltava a les esglésies abans del Concili Vaticà II, la nostra sensibilitat musical -encara que no és pas extraordinària- hauria estat totalment nul·la.

Colegio Yglesias de los Hermanos Maristas
CANET DE MAR

DOMINGO, 15 DE DICIEMBRE DE 1946 - A LAS 6 DE LA TARDE

!!Éxito clamoroso!!

**LA ASOCIACION DE LOS ANTIGUOS ALUMNOS PRESENTA:
LA ESCENIFICACION CON COMENTARIOS RADIOFONICOS DE LA OBRA
HISTORICA EN 4 EPISODIOS**

DON FRANCISCO DE QUEVEDO

Cin. Juan Páez, Antonio Tena, José María, Antonio Mas, Juan Vilas, Joaquín Nolasco, Juan Páez, Francisco Barrio, Baldomero Ceb, R. C. Bregante, Antonio López.

El Idioma Don Carlos, El Idioma Don Fernando, Conde-Duque de Olivares, Don Francisco de Quevedo, Marqués de Mantua, Marqués de la Grana, Conde de Castella, Catalano Medina, Conde de Alarcón, Alarcón, Páez.

Amplificadores: M. Páez, J. Gál, J. Gál, J. Gál, J. Gál, J. Gál.

Maquillaje: J. Gál.

El Tenor Enrique Mas interpretará en los extractos selectos compuestos, acompañados al piano por el Maestro José M. Grau.

Recital de canciones presentadas por los alumnos:
Pedro Detras, José Masaguer, José M. Sorella, Jorge Forcano,
José M. Estarlich, José M. Sorella, José M. Sorella, José M. Sorella.

La obra está de los alumnos interpretados en su totalidad, entre otros:
KIKI-RI-KI, VILLANCICOS, BENDITA SEA TU PUREZA, y otros.

Despacho de Invitaciones: Sábado día 14, de 5 a 8 de la tarde en el Colegio, y el domingo día 15, antes de empezar la representación.

Nota: Por acuerdo del Colegio de los Hermanos Maristas de Canet, el seguro de póliza a los alumnos, se agenciará para otra obra.

A. M. D. E.

FIESTA DE CRISTO REY
1947

**ACCION CATOLICA
CENTRO CATOLICO RENACIMIENTO
CANET DE MAR**

Acatelemos a Jesucristo como Rey.
A El nuestros plegarios, nuestros pensamientos, nuestros cantos. Con este fin completaremos la gloriosa jornada con una

SELECTA VELADA
a las 7 de la tarde, en el Salón de actos del C. C. R.

PROGRAMA

1. Ofrecimiento de la velada.
2. Santa Agnes, a 4 voces mixtas, de S. Detras. Solista: Catalina Serrabell.
3. La rosa i el Molinar, a 6 voces mixtas, de A. Pérez Moya, (estreno).
4. La folla del mercant, a 7 voces mixtas, de Camellias Kibó (estreno). Solistas: C. Serrabell y J. Bana.
5. CONFERENCIA a cargo de D. M. ROSA URRACA DE PASTOR. Tema: Mensaje de Cristo Rey.
6. A vol kalent, sardana, a 6 voces, de E. Mares.
7. S. Josep i S. Joan, a 6 voces mixtas, de A. Pérez Moya. Solista: Teresa Isern.
8. La marinada, sardana, a 6 voces, de A. Pérez Moya. Concluyendo por el Rdo. Sr. Cura Páez.

Interpretarán las indicadas piezas musicales el Orfeón Misericordia, bajo la dirección del Mtro. Alfonso Detras.

Colaborarán cantando escogidos fragmentos los eminentes tenores: Cristóbal Pérez y Enrique Mas, y el magnifico bajo cantante Juan Dulcet. Al piano, José M. Grau.

VIVA CRISTO REY!

TEATRO
Educación y Descanso

La Compañía de Teatro Catalán Soler-Guassó con la colaboración desinteresada de todos los que tienen parte en esta velada ha organizado este monumental programa con el solo fin de ayudar a una familia necesitada. Esperamos que una vez más el pueblo de Canet podrá corresponder a nuestra llamada.

ORDEN DEL PROGRAMA

1.ª La compañía de Teatro Catalán Soler-Guassó pondrá en escena la obra dramática en 1 acto y tres cuadros adaptada al catalán por Salvador Vilator.

"LA MA DE MICO"

Repertorio:
LA SENYORA WHITE, M. Soler
EN WHITE, I. Soler
L'HERBERT, M. Tena
EL SARGENT MORRIS, E. Guassó
EL SENYOR SAMPSON, E. Pats

APUNTADOR J. Gál.

2.ª El Orfeón Misericordia del C. C. R. bajo la dirección del maestro J. Detras ejecutará una pieza de su repertorio.

3.ª Recital de poemas por la Sra. N. Reig.

4.ª Actuación del aplaudidísimo Trio Hewel con sus finas melodías.

5.ª Gran acto de concierto por los Sres. E. Mas (tenor) J. Pera (buzón) y J. Dulcet (bajo) acompañados al piano por el maestro J. Grau, los cuales nos deleitarán con lo mejor de su repertorio.

6.ª El popular J. Fusté con sus creaciones siempre apasionantes.

7.ª La Sra. M. P. Estarlich nos deleitará con su fina voz acompañada al piano por la Sra. R. Llop.

8.ª Para finalizar esta velada la Compañía Soler-Guassó pondrá en escena el juguete cómico

"La Sala de rebre"

a cargo de T. Gich, N. Guix, M. Guterán, E. Pats y N. Salicrú.

Amenizará el espectáculo con sus grandes creaciones la renombrada

ORQUESTA AZUL

Para encargos J. Nicolau.

Programes del més pur estil «anys 40»

Enric Mas un home que es va fer a si mateix

Va néixer en una casa avui desapareguda de la riera del Pinar, 31 i era el menor de tres germans tots nois. El seu pare, Jaume Mas Coll, va morir quan ell només tenia un any i la seva mare Rosalia Bosch Bretxa, l'any 1939, el mateix any que va acabar la guerra. Malgrat la manca de disponibilitats de la seva família, va estudiar a base dels seus propis recursos: o sigui, treballant en les feines més diverses i amb beques d'estudis obtingudes igualment a base d'esforç i tenacitat. Va obtenir el títol de pèrit tècnic en gènere de punt a l'Escola de Teixits de Punt estudiant la carrera des de 1933 a 1937. Com que l'Escola era un organisme depenent de la Generalitat de Catalunya, després de la Guerra Civil, els vencedors, en el seu afany per desprestigiar la institució catalana, obligaren als titulats a revalidar la seva qualificació i llavors l'Enric, igual que els seus

condeixebles, va passar a ser Perito en Tejidos de Punto. Finalment, després de la Dictadura, se'ls va convalidar el títol pel d'Enginyer Tècnic Industrial Tèxtil.

Com tanta gent de la seva generació, la Guerra Civil va ser determinant per la seva vida. Enric Mas, pertanyia a la lleva del biberó i a 18 anys va ser mobilitzat i va estar a primera línia a la Batalla de l'Ebre. Fou evacuat del front per un atac d'apendicitis, operat d'urgència en un hospital de sang i en estat postoperatori i amb la ferida sense cicatritzar, evacuat a França amb les tropes republicanes en desfeta. Va anar a parar al camp d'internament de presoners d'Argelers i després al de Riencros Bram. Retornat a Espanya, al seu torn, els franquistes també van internar-lo al camp de concentració de Deusto al País Basc. Després de totes aquestes terribles experiències, però seriosament malalt, va poder retornar a Canet on va haver de fer una estada de mesos a l'hospital per a recuperar-se.

Una estada de mesos a l'hospital per a recuperar-se.

L'Enric Mas, des de ben jove que ja havia estat un bon esportista: als 15 anys formava part del Club d'Atletisme de Canet, on va destacar sobretot en salt amb perxa, però també va practicar altres disciplines. Jugava a futbol d'extrem dret, primer a l'equip de la "Àguila Blanca" i després al F.C. Canet, així com també era bon nedador. Això devia contribuir sens dubte a la seva recuperació, també el fet que l'Enric Mas era animós, optimista i sense cap mena de vici. Durant la convalescència a l'hospital, va fer una gran amistat amb la Maria Carreras que era la superiora de la comunitat de monges de



Actuació a la Sala Tasara de Sant José de Costa Rica

TEATRO CANETENSE

Sábado, 13 de Diciembre de 1952

Fuente de Santa Lucía, Patrono del Ramo Textil

Tarde, a las 4.30

EXTRAORDINARIO ACONTECIMIENTO ARTISTICO

organizado por el Sindicato Textil y en homenaje a los productores de esta villa.

La Sección Teatral de JUVENTUD SIRAFLCA, que tan gran recuerdo dejó en su magnífica actuación de «Canje d'amor de guerra», y de la que forma parte el mismo teatro local, D. ENRIQUE MAS, presenta la apañada tруппa en creación, dividida en cinco cuadros, original de J. Ramon Martin, música de Isturro Guerrero

LOS GAVILANES

baño el siguiente reparto:

ADRIANA	Marina Alegre
ROSaura	Teresa Escamez
RENATA	Catalina Sans
LEONITINA	Anita Rivas
NITA	M.º Espinosa Day
ENMA	Isidoro Guerrero
ALDIANA	Cecilia López
ALDIANA	Pilar del Castillo
JUAN	Fernando del Castillo
GUSTAVO	Esteban Mas
CLARIVAN	José María
TRIQUET	Enrique Puig
CANILLO	Enrique Mayales
MARCULO	Pedro Solá
JORGE	Jaime Vidal

Coro de Procederes y Abdoles.

ORQUESTA

Dircción Artística: A. Doy.

Dircción musical: L. Erens.

Presentación escénica: F. Aymerich.

Decorados: Nels Salvador.

Sustrer Pautel.

Para seguir la música del local, así celebrada por el experto orfeónista, D. Luis Puig, una moderna traducción musicalizada en, que permitirá a los espectadores seguir con toda claridad la representación de la obra.

LOCALIDADES: A partir del martes, día 9, de 8 a 9 de la noche, en la taquilla de «Elavella y Demosian».

PRECIOS: Asientos numerados a 5 y 3 pta. Asientos no numerados a 4 pta.

6 El Sot de l'Aubó



vencedors. En aquesta nova estada a la milícia, com que l'Enric Mas tenia formació mitjana van destinar-lo a l'Auditoria de Guerra de Barcelona que en aquell temps la presidia Manuel de Jaumar i de Bofarull (capità i advocat d'aquest organisme de l'exèrcit). Jaumar de Bofarull, era cunyat de l'advocat Marià Rodés que tenia una casa a Canet i hi havia estiuat tota la vida. Marià Rodés era membre de la Junta del Liceu i va ser qui va facilitar l'ingrés de Mas al conservatori del mateix teatre amb una beca d'estudis. Hi va cursar estudis durant els cursos 1942 i 1943 i la seva formació musical la devia a la insigne professora Dolors Durà. També va rebre classes de perfeccionament del tenor Josep Palet. L'any següent, o sigui, el 1944, va debutar amb un recital a la sala Mercè Capisr de Barcelona. També devia ser per aquesta època que el tenor Aguilar va venir a Canet amb la seva companyia a fer la Marina, i va voler escoltar l'Enric així com el va fer debutar en la mateixa òpera en substitució seva a Arenys de Munt. Després d'això, el tenor Aguilar li va oferir a l'Enric Mas el lloc de segon tenor de la seva companyia. Es podria dir que: després de sospesar diverses possibilitats en el món del cant d'una certa provisionalitat o dedicar-se a la seva

professió tèxtil, i seguint els consells de la germana Maria Carreras -a qui va considerar sempre com una segona mare- es va decidir per la tèxtil. Malgrat aquesta decisió, la seva afecció i el seu entusiasme per la lírica era tan gran que, tal i com podreu veure al resum que publiquem al final d'aquest treball, la seva passió per la música no el va abandonar en cap moment de la seva vida i, tot i ser un amateur, l'Enric Mas va cantar més que no ho han fet molts cantants professionals. D'aquesta intensa activitat musical no en podem donar una relació del tot exhaustiva. Tot i així, al final d'aquest article citem les més importants, de les quals l'Enric



Enric Mas a mig de l'Orfeó Misericòrdia, al pati de l'església de Canet



Enric Mas cantant a duo amb Maria Madurell, a la foto de l'esquerra i amb Maria Pujades, a les fotos de la dreta.

guardava els programes curosament. Cal remarcar sobretot però, que per als canetencs d'aquells anys va tenir una gran importància la seves intervencions a totes els esdeveniments musicals del poble. La tasca musical d'aquells esforços amants de la música i del cant dels primers anys de la postguerra a Canet, va representar un esforç molt important en la recuperació de la convivència. El teatre sobretot, però també la música, van ajudar decisivament a recuperar les relacions socials de la gent, tan greument afectades per la guerra. En aquella atmosfera depriment dels anys quaranta, l'esbargiment també havia de ser autàrquic (la famosa autarquia franquista no solament va alterar les qüestions derivades de la producció econòmica), sinó també els esbargiments: cada poble s'havia de procurar les seves distraccions amb els seus propis

mitjans. Cal tenir present que, el bloqueig al qual les potències occidentals van sotmetre a Espanya, va afectar fins i tot el cinema. Durant aquells anys no entraven ni pel·lícules estrangeres, per la qual cosa el teatre amateur i les vetllades musicals dels afeccionats de Canet, van tenir una importància decisiva.

En el camp de la música l'Enric, com a primera veu de tenor del poble, era un element que no fallava mai. No solament, no tenia un no per ningú i actuava a tot arreu amb la mateixa naturalitat, tan si era al Centre Catòlic, al Niu d'Art Canetenc o al "Salón Rosa" com al teatre dels Maristes. Així mateix, va participar en gran quantitat d'actuacions a l'església, en tota mena de celebracions, misses i també cantant les aves maries de diferents autors. Tant és així que, si hagués de remarcar només una de les seves moltes



Imatges de les actuacions d'Enric Mas a San José de Costa Rica



Actuacions a Radio España de Barcelona

qualitats, jo diria que va ser la seva generositat i el seu do de gents. Tan feia de protagonista en una sarsuela per la festa Major, com participava en l'Orfeó Misericòrdia o formava part d'un conjunt a quatre veus a la Biblioteca. A més a més, el seu repertori era versàtil i prolífic i tan servia per estrenar una partitura del mestre canetenc Salvador Vives Vives, com per cantar el cançoner català tradicional, el repertori de la popular sarsuela espanyola (l'òpera Marina que va cantar-la un nombre sorprenent de vegades), com per cantar napolitanes o les àries d'òpera italiana.

Enric Mas com enginyer tècnic tèxtil de gènere de punt.

En el gènere de punt, l'Enric Mas va fer una carrera

destacada. Després de treballar a Canet a Isidre Jover i Cia., com a cap de la secció de mitjons fins a l'any 1958, va rebre una oferta de l'empresa Dada Hermanos de Costa Rica, per fer de director de la fàbrica de gènere de punt que aquesta firma tenia a San José. A l'Amèrica Central, Enric Mas va ser assessor tècnic de les empreses que el mateix grup empresarial, tenia a altres països de centre Amèrica, Hondures, el Salvador i Guatemala. També tenia la representació de diverses cases catalanes i europees de gènere de punt i recanvis. Això l'obligava a viatjar sovint a Mèxic, Guatemala, Panamà i a sudamèrica: especialment a Colòmbia i Veneçuela. L'any 1968 va tornar a Catalunya per treballar a la firma Hijos de Jaime Torrellas, S. A.. Posteriorment, a instància del seu antic professor Miquel Soler, que n'era el director tècnic, va passar a la firma Manufacturas Gassol,



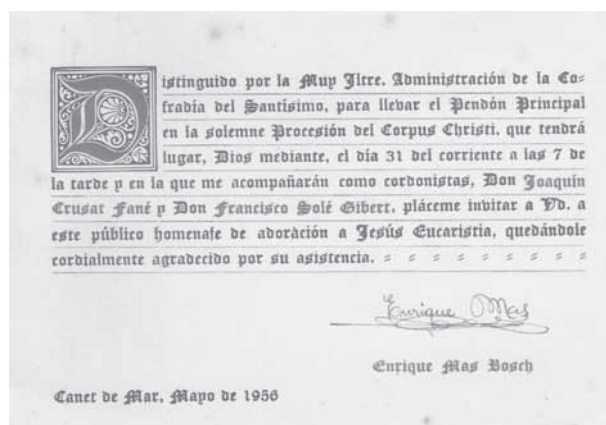
En aquesta foto actuava en el cor de la Basílica de San Pedro de la capital de Costa Rica



Cançó d'Amor i de Guerra, amb Enric Mas i Maria Madurell

S.A. fins a la seva jubilació l'any 1984. Per l'Enric Mas, l'estada a Amèrica va representar no solament una evident millora professional, sinó una ampla realització personal i una ampliació dels coneixements -i com no podia ser de cap més manera- també va tenir el seu apartat en el fet musical i cultural. Quan Enric Mas va anar a Costa Rica, a part del català nadiu i del castellà escolar, coneixia el francès que era la segona llengua obligatòria en l'ensenyament mitjà del seu temps. També tenia nocions d'alemany que havia estudiat pel seu compte; a Amèrica va aprendre anglès, atès que li era indispensable pels seus desplaçaments als EUA i en les relacions internacionals del seu càrrec. També va ser membre de la Cámara de Comercio de Costa Rica, i va viatjar com a representant d'aquest organisme en delegacions de la seva especialitat, a Mèxic i als EUA, on l'any 1965 va participar a Nova York a l'exposició internacional on hi havia totes les novetats en noves tecnologies, fibres i matèries primes i en aquella època va ser la Fira de la Cursa Espacial i dels nous models de cotxes. Tothom que volia estar al dia, havia d'anar-hi.

Malgrat aquestes responsabilitats, l'Enric, a Amèrica no va deixar la pràctica del bel canto ans tot el contrari. Va donar recitals a la sala de concerts Tassarà, a l'església de San Pedro de San José i va prendre part en la inauguració del canal 9 de la TV de Costa Rica. Habitualment l'acompanyava al piano la catalana Rosi Olasz de Fatjó, molt apreciada tant per l'Enric com per la seva muller. Va participar en totes les commemoracions organitzades per la colònia catalana que cada any celebrava entre d'altres les festivitats de la Mare de Déu de Montserrat i de la Mercè. Va actuar, tal i com havia fet sempre, en actes de beneficència, especialment els que es feien en benefici del monjo català Cassià Just, molt conegut al país per la seva tasca humanitària i evangelitzadora. Després de tornar de Costa Rica, l'Enric Mas, amb la seva admirable regularitat de sempre, va reprendre les actuacions. Encara que vivia a Mataró, va tornar a cantar a Canet per la festa Major de 1973 una Tabernera del Puerto amb elenc complet d'artistes locals, a Arenys de Mar on era molt apreciat i a Mataró, la seva ciutat d'adopció, va cantar-hi l'any 1971 la missa polifònica de Les Santes. L'Enric Mas era una persona jovial,



Enric Mas com a pendonista, acompanyat per Joaquim Crusat i Francesc Solé, a la processó de Corpus de 1956

comunicativa i amistosa amb tothom, bon company de repartiment, animador i col·laborador indefallent de totes les iniciatives líriques del seu temps. Com a reconeixement de la seva intensa activitat musical, va ser honorat com a portant del penó de Corpus Christi; l'Enric en aquesta oportunitat va escollir com a cordonistes els seus amics Joaquim Crusat i Francesc Solé. Abans de marxar a Amèrica El Niu d'Art Canetenc li va organitzar un homenatge en què no va faltar ningú. Jo era molt jove, però la seva veu que tant ens havia acompanyat va deixar un gran buit que ja ningú no tornaria a ocupar. Em penso que va marxar pel desembre i aquell any, sortint de la missa del Gall, encara recordo que la meua mare va dir: Com s'hi trobava a faltar la veu de l'Enric Mas...

XAVIER MAS GIBERT

RELACIÓ DE PROGRAMES D'ACTUACIONS MUSICALS D'ENRIC MAS BOSCH

A CATALUNYA de 1950 al 1972

(La majoria, actuant amb Els Seràfics d'Arenys de Mar)

Sala Mozart - Calella 16/6/1950

Cinema Ideal - Olot 26 i 27/4/52

Teatro Colomer- Arenys de Munt 1/11/52

Teatro Colomer- Arenys de Munt 26/7/53

Teatro Moderno- Lloret (en anglés) 25/7/54

Teatro Colomer- Arenys de Munt 18/4/54

Homenatge Vellesa Arenys Munt 19/9/54

Teatre Colomer Arenys Munt 6/6/54

Centro Moral Arenys Munt 7/3/54

Centre Acció Catòlica Llorenç del Penedès 11/8/54

Cançó Amor i de Guerra

Sociedad Centro la Amistad Premià de Mar-11 i 12/9/54 Luisa Fernanda

Casino España de Llagostera 26-3-55

Teatre Fortuny Blanes 19-4-54

Centenari La Marina Lloret juliol 1955

Centre Acció Catòlica Llorenç del Penedès agost 1956

Radio Nal. España en Barcelona 25-7-57

Soc. Recreativa Unión Maçanet de la Selva 21-4-57

Teatre Fortuny Blanes 2-2-57

Festa Major Riudarenes 17-9-57

Sala Cabañes Mataró 14-2-58

Ateneo Familiar San Baudilio 23-3-58

Ateneo Familiar San Baudilio 4-5-58

Agrupación Artística Hortense 30-3-58

Teatro Cine Liceo de Malgrat 20-4-58

Sala Cabañes Mataró 14 des. 1958 (última actuació Enric amb tercer acte Marina)

Sociedad Círculo Capellades 15-11-70 amb Cau d'Art de Mataró

Auditori Parc Municipal Mataró 17-7-70

Festival Sant Josep Mataró 19-3-71

Missa Santes Mataró 7-1971 i 7-1972

Biblioteca Caixa Est.Laïetana Mataró 21-4-72

RELACIÓ DE PROGRAMES D'ACTUACIONS MUSICALS ENRIC MAS BOSCH A ARENYS DE MAR

Sociedad Gran Casino de Arenys de Mar - MARINA- 20 des. 1947, 18 des. 1948, 17 des. 1949, 20 març



La tabernera del Puerto a la festa Major de Canet



Cantant La tabernera del Puerto amb Pietat Estarlich

1949, 7 oct. 1950, 23 dic. 1950, 23 feb. 1950

Juventud Seráfica - Cançó d'amor i de Guerra 1 nov. 1951

- Los Gavilanes 9 jul. 1952

Teatro Sala Merced - Gigantes y Cabezudos 12 set. 1952

Sociedad Coral la Esperanza - Fi de Festa amb Niu d'Art - 22 maig 1952

Juventud Seráfica - Cançó d'Amor i de Guerra 25 jul. 1953

Juventud Seráfica - fragmens òpera i sarsuela 15 feb. 1953

Juventud Seráfica .Marina 5 i 12 abril 1953

Juventud Seráfica -Luisa Fernanda 9 de jul., 1953 -Marina 11 de jul. .1953 + 18 jul 1953

Teatro Sala Merced - dúo Marina 11 des. 1953

Juventud Seráfica-Flor Roja dels Gavilanes i Quartet Marina 28 feb. 1954

Sociedad Coral la Esperanza 13 feb. 1954

Teatro de la Sociedad Coral la Esperanza 20 març 1954

Juventud Seráfica -Luisa Fernanda 18 abril 1954

Juventud Seráfica-La donna e mobile de Rigoletto i 3er. Acte de Marina 20 feb. 1955

Teatro Sala Merced - Vellesa - 3er-acte Marina 10 juny 1956

Teatro Sala Merced - 6 juny 1956

Juventud Seráfica -Gigantes y Cabezudos 15 agost 1956

(bodas d'or 1906-1956)

Sociedad Gran Casino - los Gavilanes 9 jul 1956

Teatro Sala Merced -Benefici Pro-Valencia- 1 des. 1957

Joventut Seráfica Cançó d'Amor i de Guerra 22 jul 1957

Joventut Seráfica - La alegría de la Huerta 3 març 1957

Ateneo Arenyense 6 abril 1957

Teatro Sala Merced -Vellesa- La Alegría de la Huerta 25 maig 1958

Sociedad Gran Casino 5 maig 1958

Teatro Sala Merced -Pubilla Maresme- 29 agost 1958

Inauguració nova seu Joventut Seráfica 1 oct. 1967 + 8 oct. 1967

Cançó d'amor i de Guerra